

دانشگاه صنعتی شاهرود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شبکه‌های کامپیوتری

تمرین سوم

دکتر محسن رضوانی

مصطفی فضلی - ۹۸۲۲۸۰۳

۱۳ خرداد ماه ۱۴۰۱

در مدیریت کانال نقطه به نقطه برای انتقال اطلاعات از سه روش زیر استفاده می‌شود:

- Selective Repeat
- GBN
- Stop & Wait

هر یک از موارد زیر را برای سه کانال فوق با هم مقایسه کنید:

A. مقدار بافر مورد نیاز در سمت گیرنده

B. بازدهی کانال

C. استفاده از تایمر

سوال 1

A. مقدار بافر مورد نیاز در سمت گیرنده

- ❖ در روش Selective Repeat گیرنده بسته‌هایی که کامل و سالم دریافت می‌شوند را به صورت منفرد تصدیق می‌کند. بسته‌ها بافر شده تا سپس به ترتیب بیان شده تحویل لایه کاربرد داده شوند.
- ❖ در روش GBN گیرنده به اندازه پکت‌های ارسالی فرستنده می‌تواند بافری برای آن در نظر بگیرد لذا فرستنده تعداد پکت‌ها را ارسال و تعیین می‌کند و در سمت گیرنده در صورت دریافت یا عدم دریافت همان مقدار معلوم شده را بافر می‌کند.
- ❖ در روش stop & wait مقدار بافر سمت گیرنده به اندازه یک پکت است: فرستنده یک پکت می‌فرستد، دو حالت پیش می‌آید:
 - 1- پکت نمی‌رسد که دوباره باید بفرستد یا
 - 2- گیرنده پاسخ مناسب را ack می‌فرستد.

Buffer Size: Stop & wait < GBN \approx Selective Repeat

B. بازدهی کانال

- ❖ در GBN با توجه به اینکه پکت های ارسال شده توسط فرستنده به اندازه پنجره توضیح داده شده می باشد، بدین معنا که ارسال همزمانی چندین پکت را داریم و بازدهی کانال نسبت به روش stop & wait بسیار بیشتر خواهد بود.
- ❖ در روش Selective Repeat با توجه به ارسال شدن همزمان پکت ها توسط فرستنده، همانند روش GBN عمل کرده با این تفاوت که ارسال پکت ها می تواند خارج از نوبت صورت گیرد لذا بازدهی این روش از روش GBN نیز بیشتر است.
- ❖ در stop & wait از آنجاییکه بعد از ارسال پکت توسط فرستنده باید برای پاسخ ack توسط گیرنده منتظر بمانیم لذا بازدهی کانال بسیار پایین می باشد.

Efficiency of Channel: stop & wait < GBN < Selective Repeat

C. استفاده از تایمر

- ❖ در روش stop & wait تایمر برای پکت ارسالی اگر در یک مدت مشخصی پاسخ ack دریافت نشود به timeout می‌خوریم و تایمر فعال می‌شود تا ack برسد یا فرستنده دوباره پکت را ارسال کند.
- ❖ در GBN اگر بین بسته های دریافت شده فاصله وجود داشته باشد گیرنده بسته را ack نمی‌کند و فرستنده برای بسته های ack نشده قدیمی از تایمر استفاده می‌کند و وقتی تایمر منقضی شود فرستنده تمامی بسته های ack نشده را دوباره می‌فرستد.
- ❖ در روش Selective Repeat با توجه به اینکه گیرنده برای هر بسته ack جدا می‌فرستد لذا فرستنده برای هر بسته ack نشده یک تایمر نگه می‌دارد و وقتی تایمر منقضی شود فرستنده فقط بسته ack نشده را دوباره می‌فرستد.

Use Timer: stop & wait < GBN < Selective Repeat

نقش دو فیلد # seq و # ack در سرایند پروتکل TCP را با یک مثال شرح دهید. آیا این فیلدها در پروتکل UDP هم استفاده می‌شوند؟ چرا؟

سوال 2

فیلد seq# مخفف شده sequence است که همانطور از نامش پیداست، ترتیب (پکت های ارسالی) را نشان می دهد. برای مثال از طریق پروتکل TCP میان میزبان A و B ارتباطی برقرار می شود که در آن میزبان A داده ای را برای میزبان B ارسال می کند. این پکت های ارسالی در این جریان ارتباطی برای دریافت و بازسازی پکت ها در سمت مقصد شماره گذاری می شوند، بدین صورت که بسته به اندازه MSS که فرض کنیم اندازه آن 1000 بیت در نظر گرفته شود و شماره نخستین بایت از جریان داده را هم صفر بگیریم، اولین پکت با عدد 0 و بعدی 1000 و بعدی 2000 و الی آخر شماره گذاری خواهند شد. این فیلد یک عدد 32 بیتی می باشد.

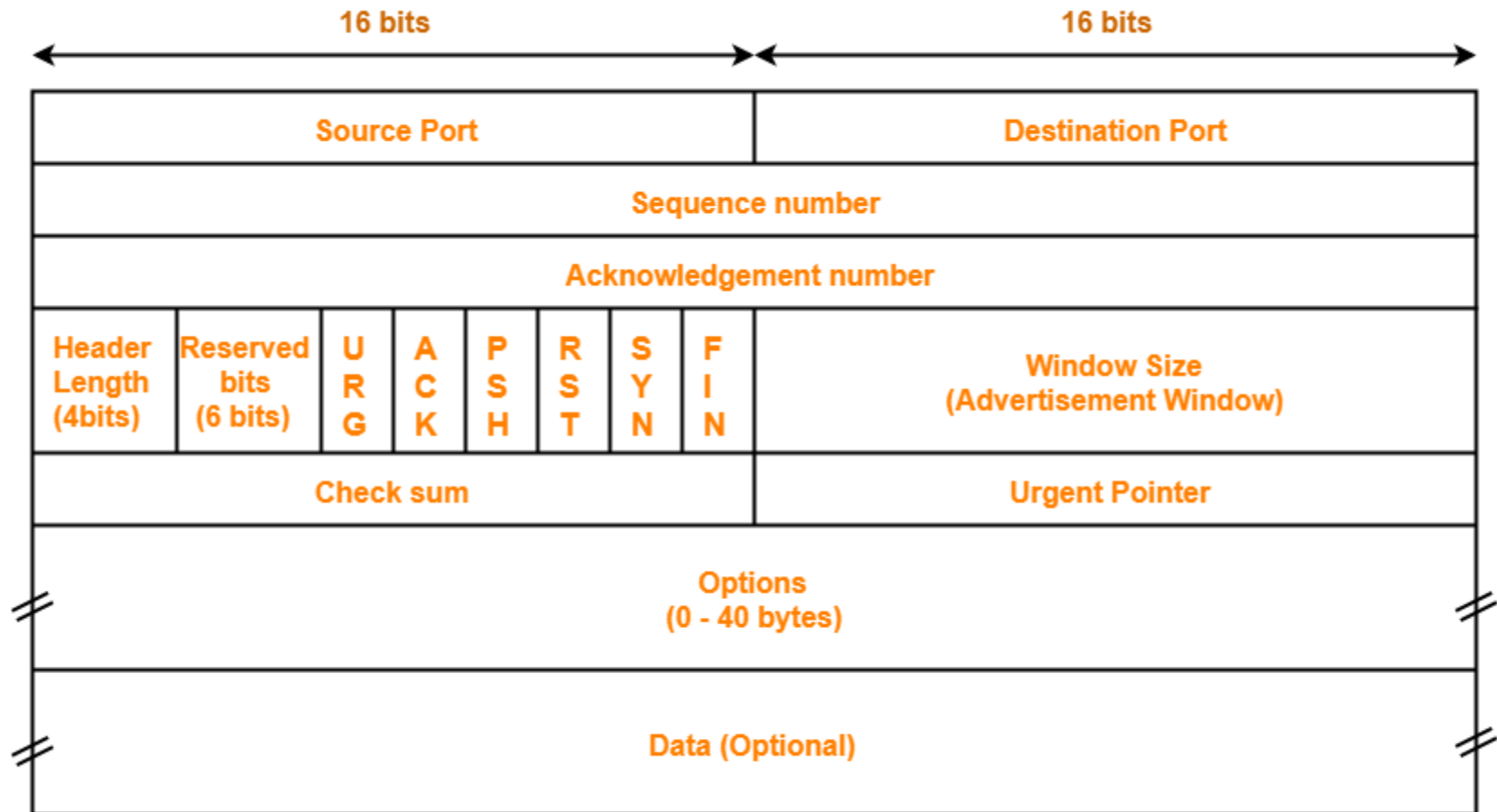
فیلد ack# که مخفف Acknowledgment است که همانطور از معنای آن پیداست، تصدیق کننده است، یک عدد 32 بیتی است که از سمت گیرنده برای فرستنده ارسال می شود و نشان دهنده دریافت شدن آن توسط گیرنده برای فرستنده است.

برای توضیح با مثال، بدین صورت که باز هم میزبان A داده ای را برای میزبان B فرستاده است و میزبان B پس از دریافت کامل و سالم داده ارسال شده، یک پیام که نشان دهنده دریافت آن است برای میزبان A میفرستند. این پیام تایید به همراه seq# برای فرستنده ارسال می شود.

این فیلدها در پروتکل UDP وجود ندارند زیرا که در این پروتکل unreliable است، بدین معنا که منتظر ماندن برای پکت‌های در حال ارسال و همچنین گم شدن یا از بین رفتن پکت در طول مسیر اهمیتی ندارد. به طور کلی segment شدن پیام برای بررسی کردن و همچنین شماره‌گذاری seq برای هر پیام در این پروتکل وجود ندارد و به همین دلیل است که سرعت بالا و قابلیت اطمینان پایین دارد.

ساختار سگمنت TCP را با شکل نشان داده و هر بخش را توضیح دهید؟

سوال 3

TCP Header

بخش **Source port** دامنه آدرس پورت های مبدا را نمایش می دهد که مقداری 16 بیتی است.

بخش **Destination port** دامنه آدرس پورت های مقصد را نمایش می دهد که مقداری 16 بیتی است.

این دو بخش ذکر شده عملیات تسهیم داده که دو بخش Multiplexing و Demultiplexing را از سوی لایه های بالاتر و همچنین به آن ها مدیریت می کنند.

Sequence Number مقداری 32 بیتی است که ترتیب پکت ها (در قسمت قبلی توضیح داده شد) را نمایش می دهد.

Acknowledgment Number مقداری 32 بیتی است که تصدیق کننده پیام ها (در قسمت قبلی توضیح داده شد) را نمایش می دهد.

این دو قسمت با همدیگر برای انتقال مطمئن و ترتیب انتقال پیام های استفاده می شوند.

receive window: دامنه پنجره دریافت، طول آن 16 بیت است و برای کنترل جریان استفاده می شود. این بخش تعداد بایت های قابل قبول جهت دریافت را از سمت گیرنده مشخص می کند.

flag field: دارای 6 بیت است و از بیت ACK جهت اعتبارسنجی ارزش حمل شده در محدوده تایید استفاده می شود. بیت های FIN, SYN, RST جهت برقراری و نیز قطع ارتباط مورد استفاده قرار می گیرد.

مشخص کردن وجود اطلاعات U: urgent

بررسی وجود A:ack

مشخص کردن ارسال اطلاعات P:

برقراری و قطع ارتباط بین دو host RSF:

هنگامی که بیت PSH برابر یک می شود گیرنده را مجبور به تحویل بی درنگ داده (اولیت بالاتر) به لایه بالاتر می کند. بیت URG که از آن برای مشخص کردن داده ای استفاده می شود که موجودیتی در لایه بالاتر در سمت ارسال به آن برچسب فوری اختصاص داده است.

header length: سائز هدر کخ 4 بیت است. هدر TCP می تواند طول متغیری را به دلیل وجود محدوده قابل گزینش در TCP اختیار نماید.

options: با طولی متغیر و اختیاری که فرستنده و گیرنده به تعیین حداکثر اندازه قطعه MSS و یا مقیاس پنجره برای کاربرد شبکه های پرسرعت می پردازند.

Internet checksum, Urgent data pointer: آدرس 16 بیتی که آخرین بایت این داده اضطراری urgent data pointer را مشخص می کند به هنگام وجود داده اضطراری لایه بالاتر را آگاه نموده و در سپس checksum آن جهت آشکار سازی بیت های خطا در یک بسته ارسال شده کاربرد دارد.

فرض کنید دو میزبان A و B در حال برقراری ارتباط و دریافت اطلاعات از سرور C هستند. تفاوت TCP و UDP در demultiplexing و multiplexing چگونه است؟

سوال 4

گرفتن داده ها از سمت فرستنده، قراردادن هدر و ارسال آن ها به عنوان یک پیام به گیرنده مورد نظر، مالتی پلکس نامیده می شود. همچنین برای تحویل بخش های دریافتی در سمت گیرنده فرآیندهای لایه برنامه demultiplexing را برای گرفتن پیام انجام می دهند. در پروتکل TCP، 4 بخش IP مبدا و مقصد، پورت مبدا و مقصد تعیین و شناسایی می شوند ولی در پروتکل UDP تنها دو بخش اطلاعات IP و پورت مقصد تعیین و شناسایی می شوند. این تفاوت میان این دو پروتکل در واقع مفهوم شئی گرایی برای پروتکل TCP و ConnectionLess بودن برای UDP را نشان می دهند.

یک پروتکل قابل اطمینان را در نظر بگیرید که فقط از Negative Acknowledgement استفاده می‌کند. فرض کنید که فرستنده با فواصل زمانی طولانی داده‌هایی با مقدار کم را ارسال می‌کند.

آیا استفاده از فقط NAK بهتر است یا فقط ACK؟ شرح دهید.

حال فرض کنید فرستنده داده‌های زیادی برای ارسال دارد و احتمال از دست دادن بسته‌ها وجود دارد. در این صورت استفاده از فقط NAK بهتر است یا فقط ACK؟ شرح دهید.

سوال 5

الف) استفاده از ack بهتر است زیرا که دریافت ack که تصدیق رسیدن پیام است، هنگامی که پکت های کمی داشته باشیم از اینکه پیام نرسیدن آن ها را یکی یکی ارسال کنیم و منتظر آن بمانیم، بهینه تر عمل می کند و زمان کمتری صرف کرده و بازدهی را بالاتر می برد.

در این پروتکل، تنها زمانی متوجه از بین رفتن بسته در ارتباط خواهیم شد که بسته بعدی دریافت شود. بدین معنا که تا بسته $n+1$ دریافت نشود نخواهیم فهمید که بسته n دریافت شده است یا خیر. همچنین اگر تاخیر زیادی مابین ارسال بسته n و $n+1$ داشته باشیم، زمان زیادی طول می کشد که n توسط پروتکل فقط NACK بازایی شود.

ب) چون اغلب داده ها زیاد است و احتمال اینکه بسته ها خراب شده یا ارسال نشوند زیاد است اگر از Ack استفاده کنیم بهتر است زیرا از درستی بسته های ارسال شده مطمئن می شویم و بسته هایی که خراب شده اند یا نرسیده اند را دوباره میفرستیم.

همچنین ممکن است به خطاهای نادر بخوریم که می توانیم از NACK استفاده کنیم ولی پروتکل تنها NACK این امکان را به ما نمی دهد که ACK را بفرستیم و صحت ارسال را در جا متوجه شویم.

فرض کنید 5 تا SampleRTT اندازه گرفته شده برابر 106،120،140،90،115 میلی ثانیه باشند. EstimatedRTT را بعد از هر sample محاسبه کنید. $a=0.125$ و اولین تخمین را هم 100 در نظر بگیرید. همچنین DevRTT را بعد از هر نمونه محاسبه کنید با $B=0.25$ و مقدار اولیه 5ms و نهایتاً TimeoutInterval را برای هر کدام محاسبه کنید.

سوال 6

فرمول محاسبه:

$$\text{EstimatedRTT} = (x)\text{SampleRTT} + (1-x)\text{EstimatedRTT}$$

$$\text{DevRTT} = y |\text{SampleRTT} - \text{EstimatedRTT}| + (1-y)\text{DevRTT}$$

$$\text{TimeoutInterval} = \text{EstimatedRTT} + 4 * \text{DevRTT}$$

90ms :sampleRTT

$$\text{EstimatedRTT} = 0.125 * 90 + 0.875 * 107.76 = 105.54\text{ms}$$

$$\text{DevRTT} = 0.25 * |90 - 105.54| + 0.75 * 14.06 = 14.42\text{ms}$$

$$\text{TimeoutInterval} = 105.54 + 4 * 14.42 = 163.22\text{ms}$$

106ms :sampleRTT

$$\text{EstimatedRTT} = (0.125 * 106) + (0.875 * 100) = 100.75\text{ms}$$

$$\text{DevRTT} = (0.25 * (|106 - 100.75|)) + (0.75 * 5) = 5.06\text{ms}$$

$$\text{TimeoutInterval} = 100.75 + (4 * 5.06) = 120.99\text{ms}$$

115ms :sampleRTT

$$\text{EstimatedRTT} = 0.125 \times 115 + 0.875 \times 105.54 = 106.71\text{ms}$$

$$\text{DevRTT} = 0.25 \times |115 - 106.71| + 0.75 \times 14.42 = 12.88\text{ms}$$

$$\text{TimeoutInterval} = 106.71 + 4 \times 12.88 = 158.23\text{ms}$$

120ms :sampleRTT

$$\text{EstimatedRTT} = (0.125 \times 120) + (0.875 \times 100.75) = 103.15\text{ms}$$

$$\text{DevRTT} = (0.25 \times (|120 - 103.15|)) + (0.75 \times 5.06) = 8\text{ms}$$

$$\text{TimeoutInterval} = 103.15 + (4 \times 8) = 135.15\text{ms}$$

140ms :sampleRTT

$$\text{EstimatedRTT} = 0.125 \times 140 + 0.875 \times 103.15 = 107.76\text{ms}$$

$$\text{DevRTT} = 0.25 \times |140 - 107.76| + 0.75 \times 8 = 14.06\text{ms}$$

$$\text{TimeoutInterval} = 107.76 + 4 \times 14.06 = 164\text{ms}$$

فرض کنید یک فایل بزرگ با حجم L بایت از میزبان A به B ارسال می‌شود.
فرض کنید مقدار MSS برابر 536 بایت باشد.
بزرگترین مقدار L چقدر باشد تا $sequence\ number$ تمام نشوند؟ با
فرض اینکه در TCP فیلد $sequence\ number$ 32 بیتی می‌باشد.
با استفاده از حجمی که در قسمت قبل به دست آوردید فرض کنید در کل
66 بایت هدر به هر سگمنت اضافه می‌شود و بر لینکی با نرخ 200 Mbps
فرستاده می‌شود. با صرف نظر از کنترل جریان و تراکم چقدر طول می
کشد تا این فایل انتقال یابد؟

سوال 7

Sequence number با توجه به هر تکه (segment) افزایش نمی‌یابد و اندازه MSS در اینجا کاربردی ندارد، حداکثر اندازه فایل به سادگی تعداد بایت‌های قابل نمایش با 32 بیت یعنی 2^{32} بیت یا 4.294 گیگابایت است.

$$\text{MSS} = 536 \text{ byte}$$

$$R = 200 \text{ Mbps}$$

$$\text{Header Size} = 66 \text{ byte}$$

$$\text{segment} = \left\lceil \frac{2^{32}}{536} \right\rceil = 8,012,999 \text{ bytes}$$

$$+ 66 \text{ bytes of header}$$

$$2^{32} + 528,857,934 = 4.824 * 10^9 \text{ bytes}$$

$$\text{Time to send} = \frac{4.824 * 10^9}{200 * 10^6} = \mathbf{24.12 \text{ sec}}$$

24.12 ثانیه طول می‌کشد تا ارسال شود.

فرض کنید 10 بسته به سمت گیرنده ارسال می‌شود. اگر بسته سوم و هفتم در اولین دفعه ارسالشان گم شوند و به مقصد نرسند، با فرض اندازه پنجره ارسالی 5، برای سه حالت SR، GBN و TCP، تعداد کل دفعات ارسال بسته و نیز تعداد کل ACKها را محاسبه نمایید. فرض کنید مدت زمان Time out بسیار بیشتر از زمان ارسال 10 بسته باشد. با این توضیح، به نظر شما در کدام حالت سریعتر هر 10 بسته به مقصد می‌رسند. چرا؟

سوال 8

GBN

15	دفعات ارسال
13	دفعات ACK

Selective Repeat

12	دفعات ارسال
10	دفعات ACK

TCP

12	دفعات ارسال
10	دفعات ACK

سریع ترین حالت روش TCP می باشد زیرا در صورت وجود تصدیق تکراری (Ack duplicate) بلافاصله پکت را دوباره ارسال میکند.

FINISH
